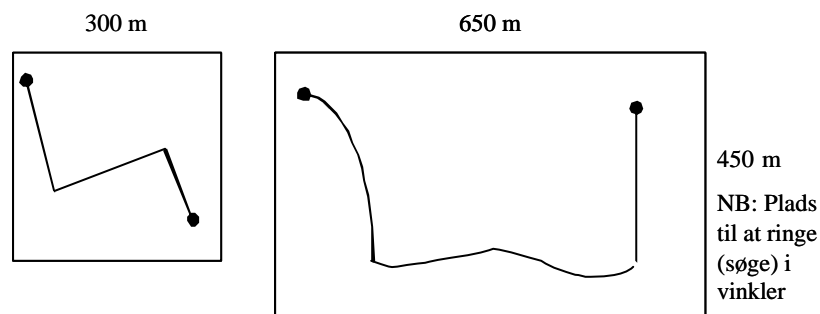

GENERELLE OPLYSNINGER:

- 1 Træningsspor kan normalt lægges i offentligt ejede skove, da færdsel til fods iflg. Naturfredningslovens bekendtgørelse nr. 123 af 19.04.1992 §4 er tilladt – også udenfor stierne, ligesom hunde i snor ikke medfører indskrænkninger. Private skove kræver derimod tilladelse fra ejeren eller den til skovstykket tilknyttede skovfoged.
- 2 Oftest vil det være formålstjenligt at undersøge området på et 4-cm kort (Geod.inst.) eller endnu bedre på et orienteringskort, hvis et sådant findes, således at sporet kan få et naturligt forløb.
- 3 Sporet bør rumme lige stræk, bløde kurver samt et par 90° knæk. Yderligere bør et godt spor følge landskabets naturlige linier (som man kunne forestille sig vildt søge gennem terrænet). Om muligt, også gerne gennem forskellige bevoksningstyper.
- 4 Længden udmåles normalt ved skridttælling. Undersøg her på forhånd egen skridtlængde, f.eks. i en vejkant med 100 m mærker. Tjek gerne af på kortet – både før og efter udlægning. Der kan ikke opnås fuld præcision i længden, men udsving på ± 25 m på 400 M og ± 50 m på 1000 M spor vil være helt rimeligt.

Eksempler på sporforløb to et 400 M og et 1000 M spor:.

- 5 Da elghunde i høj grad søger fært i luften, skal sporene ligge ganske klart adskilt – helst flere hundrede meters mellemrum. (Ved prøver, hvor der er flere forskellige sporlæggere, vil det være hensigtsmæssigt at have helt klare grænser for de enkelte sporområder (veje, større vandløb etc.))
- 6 Et 400 M spor kræver ca. 8 ha og et 1000 M spor 25-30 ha skov.

UDLÆGNING

- 7 Sporets start markeres grundigt (så man kan finde det igen) og kaninen køres godt rundt om startstedet. Endvidere plukkes der godt med hår af kaninen, og dette lægges på startstedet.
- 8 De første par meter trækkes kaninen dobbelt, således at færten er helt tydelig – ligesom kaninen trækkes mod hårene for at give bedst mulig fært.
- 9 Trækket går nu gennem bevoksningen. Sporet markeres i bevoksningen ved hjælp af naturens materialer. Det kan være utrolig svært at huske sit eget spor, så brug gerne mange markeringer i begyndelsen. Såfremt hunden taber sporet, så skal udlæggeren kunne placere den nøjagtigt på sporet igen – ingen andre en sporlæggeren kender sporets placering. Ved en prøve er sporlæggeren dommerens vejviser og nærmeste hjælper. Når man senere går sporet med hunden, fjernes markeringerne naturligvis efterhånden, som man når frem ad sporet.
- 10 Undervejs kan man sjældent undgå at krydse mindre skovspor. Dette skal ske direkte på tværs. Yderligere må der ikke ligge knæk umiddelbart efter passagen af vejspor. Ved planlægningen af sporet bør egentlige køreveje undgås.
- 11 Helst bør man undgå at følge hugninger, stier og lignende over ret lange strækninger, da hundene har tilbøjelighed til at søge den nemme vej.
- 12 Ved sporets slutning bør kaninen ikke være umiddelbart synlig, men på den anden side heller ikke egentlig gemt – under alle omstændigheder skal sporet føre direkte og fuldstændig til kaninen. Når man forlader kaninen fortsætter man lige frem.

I bogen DIN HUND – praktisk hundebog af Svend Järverud er der s. 83-92 en udmærket vejledning i sportræning.

SPORUDVALGET
1993-08-20

Vejledning i kaninslæb

Spidshundeklubben

Specialklub under Dansk Kennelklub, Stiftet 4. juni
1968